

at Enker skulle have $\frac{1}{4}$ af Mandens Pension.

Saa er der en Bestemmelse i § 3 om en Deling i to Pensionslønningssatser. Under den ene fastsættes det, hvorledes man skal beregne den pensionsgivende Aarsindtægt, idet den omfatter Løn samt Lønningstillæg, Dyrtidstillæg, Fribolig og andre Naturalydelse, saaledes som disse beregnes ifølge Pensionsloven af 24de Februar 1858, derimod ikke f. Eks. Overarbejdspenge, Akkordoverskud og lignende. Men naar man sætter en saadan Skala, vil det vist være heldigere at tage flere Satser i denne Skala, end der er bestemt i den Pensionslov, der udkom i Fjor. Ellers er jeg bange for, at der er nogle, der komme til at lide Skade derved; der er i alt Fald fremsat Anker i den Henseende. Naar man nemlig har reguleret disse Satser nedefter, er der flere, der komme til at miste en Del af den Pension, de havde ventet sig i Henhold til Lovens Bestemmelser. Det vil vistnok af den Grund være rigtigt, at dette Lovforslag bliver nærmere drøftet i et Udvalg. Med disse Bemærkninger skal jeg forøvrigt tillade mig at anbefale Lovforslaget.

Parkov: Jeg skal blot tillade mig i et og alt at tiltræde de Udtalelser, der ere faldne fra det ærede Medlem, der nu talte. Jeg kan ganske slutte mig til ham og tillader mig ogsaa at anbefale, at Lovforslaget henvises til et Udvalg, hvor jeg haaber, at det maa faa en saa velvillig Modtagelse, at det snart atter kan forlade dette.

Trier: Ogsaa jeg vil udtale en Paaskønnelse af, at dette Lovforslag foreligger nu og foreligger saaledes, at der er god Grund til at antage, at det vil kunne blive til Lov i indeværende Samling. Jeg tror, det vil virke til Betyggelse for de mange Mennesker, det kommer til at berøre, og gøre dem det lettere at se deres Alderdom i Møde.

Maa jeg gøre et Par enkelte Bemærkninger. Naar der i § 1 staar, at man tager sin Tjenestetid med sig, baade naar man fra en af de her omtalte Stillinger gaar over i en anden Stilling, og naar man kommer fra en saadan, saafremt denne anden Stilling hører ind under Loven om Pensionering af de militære Underklasser, finder jeg det ganske naturligt, at man saaledes bevarer sin Anciennet. Men jeg vil henstille, om det ikke var lige saa naturligt at bevare den, hvis det ikke netop var fra eller til de militære Under-

klasser, man gaar, men naar det var fra civile pensionsberettigende Stillinger; det var jo ikke umuligt, at Folk fra disse Bestillinger ogsaa kunde træde over i Tjeneste paa det her nævnte Omraade.

I § 3 staar der, at Pensionens Aarsbeløb bliver at forhøje saa meget, som behøves, for at det kan udbetales med lige store maanedlige Beløb. Jeg antager, at dette maanedlige Beløb altid kun skal beregnes i Kroner, thi ellers vilde denne Bestemmelse ikke faa anden Betydning, end at den vedkommende højst faar 11 Øre lagt til sit Aarsbeløb, altsaa i det højeste 1 Øre mere maanedlig, og det kan dog ikke være Meningen at lovgive om slikt. Jeg skal dernæst ligesom en tidligere Taler henlede Opmærksomheden paa Bestemmelsen om Pensionslønningssatser i samme § 3, og jeg skal ligesom han enten henstille, at der bliver flere Lønningssatser end dem, den tilsvarende Lov i Fjor har medført, og som have vist sig uretfærdige, eller henstille, om det ikke vilde være rigtigt helt at lade Lønningssatserne bortfalde og ligefrem lade Pensionen beregne efter Lønningsindtægterne. Det er mig ikke klart, er ikke under de tidligere Forhandlinger blevet mig klart, hvad Betydning disse Lønningssatser have. Hidtil have de kun vist sig at have den Betydning at forringe Pensionen for de vedkommende uden paa andre Punkter, saa vidt jeg har set, at bringe nogen væsentlig Fordel. Jeg henstiller altsaa til det Udvalg, der vil blive nedsat, at tage dette Punkt under Overvejelse.

I § 13 staar der, at der *kan* tiltaas fader- og moderløse Børn en aarlig Pension, for saa vidt og saa længe de ere trængende og værdige, hvis deres Forældre have været inde under denne Lov. Det forekommer mig for det første, at det er underligt at bruge Udtrykket „Pension“ om en Understøttelse, der gives til umyndige Børn, men det er dog kun et Navnespørgsmaal. Men dernæst staar der: „for saa vidt og saa længe de ere trængende og værdige“. Jeg tror, vi før have forhandlet om dette Udtryk „værdige“. Hvorledes bliver et Barn uværdigt til at faa Tilskud til sin Opdragelse? Jeg vilde næsten tro, at jo uværdigere det var, des mere trængte det til Opdragelse og til, at Staten gjorde for det, hvad den kunde med Hensyn til Tilskud i den Retning. Og endelig forekommer det mig, at det vilde være naturligt, om der i Stedet for „kan gives“ stod „skal gives“ under de givne Forhold, nemlig at Barnet er trængende og forældreløst.